Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльни ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администрація „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 49. | Субота 2 (14) Марта 1891. | Рôкъ I.

Переглядъ політичный.

Пару днѣвъ тому подали мы, що Бисмаркъ згодить ся на поставленье его кандидатуры въ въ Оттендорфѣ, 9 округѣ Гановеру. Справа та есть нынѣ одною зъ першихъ, надъ котрыми застанавляюсь ся газеты нѣмецкй. Суть два пытаня, котрй розвязанй будуть по выборахъ доперва. Перше, чи Бисмаркъ перейде, друге чи перейшовши прійме мандатъ. Дивне се диво. Чижь моглобы се були межи Нѣмцями, котрй еще пару лѣть тому самымъ именемъ желѣзного канцльера одушевляли ся, чи малибы они охолонути до тои степени, що посьмѣвъ-бы кто выступити противо кандидатуры Бисмарка? А однакъ такъ есть, Нѣмцѣ не охолонули, но прійшли до розуму, прокинули ся и спôзнали, що цѣла довга величнôсть Бисмарка, то побѣда надъ дряхлою руиною. Дойшло до того, що въ добре поинформованыхъ кругахъ берлиньскихъ сумнѣвають ся, чи перейде б. канцльеръ при выборахъ. Контркандидатомъ его, котрый зове себе сотворителемъ величины и цѣлости нѣмецкои, есть простый робôтникъ зъ фабрики цигаръ, звѣстный межи робôтниками соціяльными. Суєта суєтъ!

Бôльшого пониженя для Бисмарка, знайти було годѣ. За контркандидатомъ стануяи всѣ соціялисты, антисемиты и поступовцѣ. Вольфы и католики не маючи охоты голосовати за Бисмаркомъ, не будуть такожъ голосовати за его противникомъ, ôдтягнуть ся цѣлковито ôдъ выборôвъ. Ктожь одже стане за Бисмаркомъ? Перша вѣсть, що кандидатура его мусѣлабы бути поставлена за призволомъ правительства, показує ся безпôдставною, правительство заховує са цѣлкомъ неутрально, праса урядова и пôвурядова мовчить, Бисмаркъ, за котрôмъ стоять лишень богатй хлопы а стоять зъ причинъ аграрійныхъ, готовъ перепасти. Єслижь перейде, то такъ незначную бôльшостію, що не буде мôгъ приняти мандату.

Vaterland оголошує письмо Папы до австрійскихъ епископôвъ, въ котрôмъ св. Отець хвалить ихъ дѣяльнôсть въ оборонѣ католицизму. Папа дораджує, епископамъ збирати ся, кождого року для удержаня єдности, вычисляє задачѣ такихъ зборôвъ, а межи иншими: удержанье пересвѣдченя о потребѣ независимости Папы о потребѣ его власти монаршои, старанье ся о образованье духовеньства основуванье товариствъ религійныхъ и дневникôвъ противъ згубныхъ тенденцій бôльшости прасы, дальше старанье ся о добро робôтникôвъ и полагодженье пытаня соціяльного.

Російска Рада державна вскорѣ зачне дебаты надъ проектомъ министерства справъ внутрѣшныхъ, дотычачого деякихъ змѣнъ въ приписахъ о церквѣ евангелицкôй и о надзорѣ надъ костелами римско-католицкими въ Россіи. Пôсля проекту того синоды духовеньства евангелицкого будуть контрольованй правительствомъ и права патронату при обсадѣ посадъ предикантôвъ має перейти въ руки правительства. Парафіи будуть представляти лишень своихъ кандидатôвъ на пастырôвъ, а затвердженье буде залежати ôдъ Министра справъ внутрѣшныхъ. Зарядъ маєтку парафій, має бути ôдданый осôбнымъ комитетамъ, зложенымъ зъ представителѣвъ парафіи и зъ осôбъ призначеныхъ правительствомъ, пôдъ дозоромъ и управительствомъ губернатора. Цѣль проста и рѣчь ясна, въ потребѣ безъ крику буде можна забрати грошѣ на рѣчь скарбу.

Що же до змѣнъ пропонованыхъ въ дозорѣ надъ костелами, то замѣрене есть побôльшенье власти президуючого въ радѣ церковнôй, такожь збôльшенье власти членôвъ рады, що до заряду маєткомъ церковнымъ и контролѣ доходôвъ. Затвердженье президуючого рады церковнои, залежить ôдъ Министра справъ заграничныхъ. Рады церковнй будуть мусѣли кождого року складати подрôбнй справозданя зô стану доходôвъ и выдаткôвъ зъ капиталôвъ церковныхъ.

Петербурскй вѣдомости помѣстили почниокъ, въ котрôмъ пôднесено фактъ, що армія кавказка вже въ тôмъ роцѣ буде числити 200.000 людей. Така армія есть за велика для Кавказу тожь пôднесено гадку розложеня вздовжь западнои границѣ деякихъ ôддѣлôвъ кавказкихъ. Ôддѣлы належать до найбитнѣйшихъ въ войску россійскôмъ и суть найлѣпше зъорганизованй. На случай войны моглибы они ôддати не малй услуги Россіи. Кто знає о чôмъ думає Россія, ставляюча найбитнѣйшй свои силы на границѣ найсильнѣйшого своего ворога.

Выборы.

Обговорюючи справу выборôвъ, отъ що пише *Polit. Corr.* о выборахъ въ Галичинѣ. Загальный наслѣдокъ скôнченыхъ уже въ Галичинѣ выборôвъ, концентрує ся въ тôмъ, що Коло польске, мимо того, що увôйшло до него кôлькохъ новыхъ послôвъ, задержить свôй давнѣйшій складъ такожь и въ новôй Думѣ державнôй и тому то заступлюваный Коломъ а ôдзначуючій ся розважнымъ консерватизмомъ напрямъ политичный, не дôзнасть найменшои змѣны

Тымчасомъ *Nowa Reforma* взыває тыхъ послôвъ польскихъ, котрй зачисляють ся до табору либерального, щобы въ Колѣ польскôмъ основали друге Коло, щобы въ тôмъ колѣсцятку держали ся найбôльшои солидарности, и рѣшеня его переводили въ Колѣ. По гадцѣ *Now-ои Reform-ы*, есть въ Колѣ 10 либералôвъ (всѣхъ чле-

---

КРЕСТЪ НА СТЕПѢ.

(Перекладъ зъ I. Корженьовского).

(Дальше).

— Суть люде недалеко — ôдповѣвъ козакъ, и жиды и цыгане суть.

— А якъ далеко зъôдси?

— Га! буде такъ добрыхъ, и то але добрыхъ пять миль — усмѣхаючись ôдповѣвъ Семенъ.

Михайло сплюнувъ лишень злôстно.

— Тфу зъ такимъ краемъ!

— Ей братику не говори но такъ — сказавъ тогды козакъ, пôдносячи голову. Добрый то край, любый край, та наша Украина. Поглянь, якъ зелено тутъ доокола, ажь за очи хапає; а всюда рôвно, есть куда погуляти козакови. А ѣдешь куда, не треба дороги пытати. Ѣдешь де тя очи понесуть, всегда добре заѣдешь, кобысь глядѣвъ лишень на сонце, куда ся оно клонить. А пристанешь, ось тобѣ и постеля выгôдна, и кôнь голоду не зазнає. Правда, не стане воды часомъ, за то вечеромъ напъє ся водицѣ чистѣйшои ôдъ Богу и Днѣпра, бо Господь єму нацѣдить єѣ зъ керницѣ небесной и на травѣ и цвѣтахъ збирати позволить. Такъ любчику не говори нѣчого! добрый се край, любо ту и мило козакови, хотяй eамъ одинъ лише зъ вѣтромъ ôнъ ся гонить.

Слухавъ Михайло Семена а самъ думавъ о корчмѣ, стайнѣ и о жолобѣ зъ драбинами. Слôвъ Украинця, повныхъ найчистѣйшои поезіи не понимавъ ôнъ, та поняла ихъ героиня наша. Она поняла ту просту душу того сына степу, а простй, но за то щирй его слова наповнили єи очи слезами и здвоили ударъ розлюбленого серця. Калинецка була пересвѣдченою, що Семенъ есть слугою полковника и зъ его приказу есть при нѣй, серцемъ предчувала она, що и самъ полковникъ десь недалеко ôдъ неи. Гадка та робила єѣ надмѣрно щасливою. А прецѣнь бояла ся приклика̀ти козака, поспытати его чій ôнъ, щобы не сказавъ, не вымовивъ ôнъ чужого имени, а тымъ самымъ, щобы не збуривъ цѣлого єи щастя.

— Все то пане козаче — сказавъ по хвилѣ Михайло — добре для козака, але для насъ не йде. Ябымъ волѣвъ переночовати пôдъ дахомъ, поставити конѣ при повныхъ драбинахъ, а самому переспати ся межи добрыми людьми.

— Та! если вамъ вже конче хоче ся по вашому, а не по козацки ночовати — ôдповѣвъ Семенъ, кинувши окомъ па паню Калинецку — то доѣзджайте до бѣлого креста. Тамъ есть и дахъ и жолобъ и люде добрй и все тамъ знайде ся.

— А гдежь то сей крестъ? — поспытавъ скоро Михайло.

— А ось туда на лѣво, буде еще доброи пôвъ милѣ. Козацке око добачить его и зъôдси.

— Чи тамъ село, чи що? — ôзвавъ ся льокай, котрому такожь наскучило сидѣти тихцемъ.

— Е! села тамъ не ма — ôдповѣвъ Семенъ — але все есть.

Конѣ зближили ся до дорôжки, ведучои зъ лѣвои стороны въ глубъ степу. Не була она такъ утерта, якъ гостинець чумацкій, котрымъ ѣхали, та все було видно на нѣй слѣды колѣсъ и копытъ кôньскихъ. Козакъ задержавъ коня, еще разъ глянувъ въ ôкна повозу и звертаючи ся на дорôжку, сказавъ лѣниво:

— Щасливои вамъ дороги, я туда ѣду.

Михайло вздержавъ конѣ и чѣхавъ ся въ голову, незнаючи що зробити, вскорѣ однакъ рѣшивъ ся и пôдносячи голось закликавъ:

— Гей, гей, пане козаче! пôждѣть но!

Семенъ обернувъ коня и станувъ.

— То туда просто до креста?

— Просто якъ стрѣливъ — ôдповѣвъ козакъ.

— Кажете, що тамъ буде выгôдно конямъ и паньству.

— Буде, буде — сказавъ жившо Семенъ — тôлько ѣдте скоро, бо вже темнѣє — и пустивъ ся впередъ, скôлько силъ стало коневи.

нôвъ Кола 57) и они бы мали становити менше Колесце.

Справедливо зазначує одна польска газета, що подѣлъ такій довести може до того, що въ Колѣ повстануть борбы партійни̂ и сварнѣ клюбови̂, а на тôмъ утерпѣвъ бы найбôльше интересъ краю.

Старочески̂ дневники подають, що выбраный въ окрузѣ мѣйскôмъ Таборъ Старочехъ дръ Досталь, повѣдомивъ своихъ выборцѣвъ, що складає мандатъ. Зô Старочехôвъ, такимъ ладонъ задержавъ лишень одинъ мандатъ, Льеопольдъ Поллякъ, кандидатъ будзиєвитскои Избы гандлевои, можливымъ однакъ, що и ôнъ зложить мандатъ. Старочехи малибы тогды въ Думѣ державнôй лишень 8 заступникôвъ, выбраныхъ на Моравахъ. Молодочехи увôйдуть до Думы въ силѣ 33—38 голосôвъ

Выборы зближають ся до кôнця. По вчорайшихъ выборахъ бôльшихъ посѣлостей Стиріи и Избы гандлевои въ Тріестѣ (выслѣдокъ подамо завтра) наступить кôлькадневна перерва; дня 16 приступлять до урны громады сельски̂ въ Дальмаціи, дня 18 мѣста сего краю, дня 19 Избы торговельни̂, а 21 бôльши̂ посѣлости.

При стислѣйшихъ выборахъ посла до Думы державнои зъ середмѣстя мѣста Грацу, выбрано Гофмана 357 голосами. Carnert дôставъ 266 голосôвъ. Изба гандлева выбрала фабриканта машинъ, Людвика.

Въ Инсбруку друге тѣло выборче выбрало на пôдставѣ компромису 98 голосами противо 44 гр. Terlaro Hellrigl-а (нѣмецко-либерального) и Campio-го Debiasieg-о (италійского либерала) послами до Думы державнои.

Въ Градци велика посѣлôсть выбрала: Атемча, Наккельберґа, Стурґка, и Вурмбрандта послами до Думы державнои. Консерватисты не брали удѣлу въ выборахъ.

Пôсля обчислєия *Neue freue Presse*, выбрано дотеперь:

Нѣмецко-либеральныхъ	103
Полякôвъ	57
Молодочехôвъ	31
Кльерикальныхъ	28
Консервативныхъ бôль. властителѣвъ	18
Антисемитôвъ	15
Словенцѣвъ	15
Нѣмецкихъ народовцѣвъ	14
Старочехôвъ	10
Русинôвъ	8
Членôвъ клюбу Корониніого	6
Членôвъ фракціи центрумъ	6
Румунôвъ	5
Чехôвъ дикихъ	4
Италійцѣвъ кльерикальныхъ	3
Италійцѣвъ либеральныхъ	2
Нѣмецко-консервативныхъ	2
	327

По зложеню мандату дромъ Достелемъ, числять Старочехи лишень 9 послôвъ.

Сербо-Лужичане.

Добре знати, що дѣє ся по широкому свѣту, але про се, що дѣє ся у побратимôвъ нашихъ Славянъ, про ихъ житье, обычаѣ, побутъ, то вже святый обовязокъ знати. Особенно же заслугує на нашу пильну увагу и повну симпатію та горстка Славянъ, котра середъ Нѣмеччины, мовь той малѣсенькій островъ середъ величезного моря, ôдъ многихъ вѣкôвъ остояла ся, передъ заливомъ того моря и бодро обстає за свою народнôсть до нынѣ. Дивнымъ дивомъ остояла ся на просторахъ нѣмецкихъ та маленька славяньска кольонія. Колись сполучена зъ землями славянскими въ непрерывнôй полатѣ, теперь она сама, бо тую полать величезну залила и знѣмеччила германьска повѣнь, вже ôдъ многихъ столѣтій.

Той кусникъ землѣ зовуть нынѣ Нѣмцѣ Люзацією а мешканцѣвъ єго Вендами, они же себе сами̂ Сербами або Лужичанами называють.

Про нихъ не богато мы знаємо, знають бôльше Поляки, котри̂ зъ особенною приклонностію ôдносять ся до Лужичанъ, за що ти̂ ôдплачують ся имъ рôвною симпатією присвоюючи собѣ зъ польскои литературы все, що важнѣйше, спѣваючи польски̂ пѣсни перелицювани̂ на лужицку мову. А рôвни̂ они намъ побратимцѣ такъ якъ Полякамъ, много бо спôльного зъ ними маємо въ подôбности языка, та доля наша народна зъ долею ихъ въ многôмъ сходить ся.

Мимо некористного ґеографичного положеня, и вѣковѣчныхъ нѣмецкихъ намагань, щобы вынародовити Лужичанъ, змогли они однакъ охоронити свою нарôднôсть доси, и мимо затеклого германьского напору, не тôлько не убуває ихъ, але ще и прибуває періодично.

Сей знаменный процесъ духовый, якій такъ сильно пробудивъ ся межи славянскими народностями, се почутье ôдрубности у кождого, се плеканье племенныхъ свойствъ; все тоє и у Лужичанъ проявило ся. Може не зъ такою силою якъ у Чехôвъ и полудневихъ Славянъ, божь то звѣстно, що Лужичанъ не ôдрѣзує ôдъ Нѣмцѣвъ така пропасть, якъ въ Чехахъ, всежь таки патріоты зъ нихъ добри̂, а дбалôсть о языкъ и обычай свôй у нихъ не мала.

Зъ самого вже положеня въ бôльшôй части до королества саксонского, а въ меншôй до Прусъ, выпадає, що кождый Лужичанинъ знає бесѣду нѣмецку якъ родовитый Сасъ, але тои мовы уживає лишь тогды, коли мусить. Межи собою Лужичане говорять по своєму, и свôй языкъ дуже сердечно любять. Языкъ сей остає пôдъ охороною родинъ и литературы, котра розцвѣтає чимъ разъ буйнѣйше.

Доказомъ ихъ патріотизму и обставаня за своимъ єсть, та многôсть часописей и выдавництвъ рôжныхъ; для такои нарôдности, котра недосягає 200.000 головъ! И то для обохъ половинъ осôбни̂, бо треба знати, що Лужичане роздѣлюють ся на двѣ половины гôрѣшну и долѣшну, въ котрыхъ и вѣра и мова ôдмѣнни̂.

Часописей и періодичныхъ выдавництвъ, єсть тамъ девять ажь, зъ котрыхъ припадає на горѣшну Лужиччину сѣмъ, на долѣшну двѣ. Політичною часописею, найбôльше читаною въ горѣшныхъ Лужицахъ, єсть *Serbske Novine*, котри̂ выходять въ Будишинѣ въ Саксоніи, пôдъ редакцією Марка Смольера въ домѣ „Матицѣ Сербскои". Въ дôлѣшныхъ Лужицахъ *Bramborski Casnik* выходячій въ Скарбощѣ пôдъ редакцією Швієля, учителя народного.

Що спинює жвавѣйшій розвитокъ тои малеикои нарôдности, якъ не той нещасливый роздѣлъ религійный, на католикôвъ и протестантôвъ, якъ не подѣлъ одного люду на горѣшныхъ и долѣшныхъ, пôсля котрого то подѣлу роздѣливъ ся и язикъ на два говоры, досыть ôдъ себе рôжни̂. При тôмъ ще напорѣ, якій діє ся на сю народнôсть ôдъ стороны Прусъ, намагаючихъ єѣ такъ якъ Полякôвъ въ Познаньщинѣ вынародовити, можна спôзнати, якого геройства тамъ треба, щобы окôнчательно не затонути въ Нѣмецкôмъ морю. Щастье ще, що та часть Лужиць, котра пôдъ королемъ саскимъ, має для свого языка узнанье.

Однымъ зъ найважнѣйшихъ чинникôвъ въ народнôмъ житю Лужичанъ єсть патріотичне молоде поколѣнье сербске — студенты, котри̂ взявши собѣ за примѣръ ческихъ студентôвъ, суть истинными апостолами народнои идеи и причинюють ся непомало до розбудженя духа середъ сербского люда. Звязки сербскихъ студентôвъ въ Липску вже здавенъ-давна истнують, зъ котрыхъ найстаршій пôдъ именемъ *Sorabicum* завязаный ще въ 1716 р. Зъ того звязку вышли знамениті письменники и поэты лужицки̂ якъ Handrij, Zeljer, Imisz проводырь Сербôвъ лютеранôвъ и други̂.

Сербски̂ студенты такожь завязали въ Празѣ кружокъ пôдъ назвою *Сербовка* ще въ 1846 роцѣ.

Сербо-Лужицки̂ католики на Прагскôмъ всеучилищи мають свою хату, де всѣ разомъ въ купѣ перебувають. Зъ дружины прагскихъ студентôвъ, вышовъ оденъ зъ найзнаменитшихъ борцѣвъ за свою нарôднôсть и многозаслужный писатель О. Михаилъ Hórnik, потôмъ поетъ лужицкій Bart Cszyński, Jury Libisz авторъ граматики сербскои, Филипъ Rejzak и другихъ чи мало. Теперь молодежи сербскои подибати можна доволи: въ Будишинѣ, Жи-

---

— На лѣво Ваврикъ! — крикнувъ рѣшеный Михайло, трѣснувши зъ батога — а поганяй, бо и тебе досягну батогомъ.

Шпарко понесли ся конѣ, напередъ повôзъ нѣсъ ся якъ лодь несена добрымъ вѣтромъ, зъ пôдъ копытъ ôдлѣтала земля, суха трава шелестѣла пôдъ колесами.

А въ грудяхъ нашои героинѣ дико било ся серце. Обовима руками притиснула єго щобы не було чути тыхъ ударôвъ, здраджуючихъ єи зворушенье. Не смѣючи глянути на тѣтку мовчачу, такожь мовчала. А хотяй знала, де везуть єѣ, жаднымъ приказомъ, жаднымъ слôвцемъ не змѣнила самовôльного поступку Михайла, котрый занятый кôньми не мрѣвъ навѣть о тôмъ, якъ велику прислугу высвѣдчивъ ôнъ своѣй панѣ. Тѣтка такожь жаднои не позволила собѣ уваги. И она була певна, що побачуть полковника, що єсли будуть мали нôчлягъ выгôдный и безпечный, то лишень за єго стараньемъ и у него. Троха прикро було ѣй, троха уражало гордôсть, невѣстамъ вроджену, котри̂ не люблять, щобы они когось шукали, а у всѣмъ хотять бути шукаными. Но выбираючи межи нôчлягомъ въ небезпечнôй дикои пустынѣ, а одноразовымъ пониженьемъ гордости, все волѣла выбрати се друге, и въ души такожь була вдячна Михайлови.

Небавомъ показавъ ся на степѣ крестъ высокій, бѣлѣючій ясно и выразно на шарôмъ тлѣ неба. Зъ перенятьемъ глянули наши̂ подорожни̂ на се знамя вѣры, володѣюче надъ пустынею, кождый перекрестившись чувъ себе спокôйнѣйшимъ. А спокôй сей змôгъ ся чи мало, коли парусотъ крокôвъ за крестомъ спостерѣгли бѣлѣючій таборъ, зложеный зъ кôльканайцяти шатеръ.

Пôдъ крестомъ опертый о єго пôдставу стоявъ зъ заложеными руками мущина, зъ бъючимъ ся серцемъ глядѣвъ на дорогу а голосимъ ударомъ живчика, мѣривъ кождый рухъ надближаючого ся повозу. Стрôй єго бувъ легкій, выгôдный и ôддаючій гнучку єго стать. Бѣла шапка, яку носять войскови̂, красила єго голову, чорный волосъ листѣвъ ся зъ пôдъ неи. Тварь єго була смагла, на устахъ не було усмѣху, но въ чорныхъ запальныхъ очахъ виднѣла ся сильна и глубока пристрасть, додаючи житя цѣлому лицю, повному мужескои красы и поваги.

Пôзнала єго Калинецка и серце ударило сильнѣйше зô зворушеня. Ухвативши ся рамена тѣтки, оперла на нимъ головку и такъ лежала доти, доки поѣздъ не зближивъ ся и не станувъ.

Повитаня ся двохъ тыхъ осôбъ, котрыхъ очи розмовили ся скорше, чимъ промовили уста, — котри̂ подали собѣ мовчки руки, янѣ наколибы знакомôсть ихъ була ôдвѣчна, якъ наколибы роздѣлени̂ Богъ знає якими перепонами, зôйшли ся знову, щобы ся бôльше не роздѣлити, повитаня того описати годѣ. Була то хвиля коротка, но щастье, яке ся въ нѣй мѣстило, було необмежене, безмѣрне, якъ просторъ, що окружавъ єѣ, якъ небо, що повисло надъ ними.

— Видите пане полковнику — промовила перша Калинецка, коли перше вражѣнье минуло — видите, якъ то зле оголосити себе господаремъ степу, где подорожни̂ не мають иншого притуловища. Можна за то дôстати непрошеныхъ гостей, котри̂ мусять априкряти ся . . . .

— И котри̂ — перервавъ полковникъ, впиваючи ся въ ню очима, єще сердечно дякують єму за то, що роблять єго щасливымъ, не гордячи єго простымъ, пустыннмуъ принятьемъ.

Зачервенѣла ся молода невѣста якъ рожа, пôзнала она, що значити мали слова тоти̂, а гадка, що ôнъ бувъ въ шатрѣ по ихъ выѣздѣ, що видѣвъ и взявъ певно картку, на котрôй выписала слôвъ кôлька, гадка та робила єѣ надзвычайно щасливою.

(Дальше буде.)

нѣ, Бреславлю, Празѣ, Липску, Кольоніи, Горѣльци (Görlitz). Що труды патріотôвъ сербско-лужицкихъ не тщетнŷ, а народъ сей переймае ся чимъ разъ бôльше почутьемъ своеи окрубности племенной, и народными идеалами, оказалось тое послѣдными часами, що такъ Дрезденьскŷ часописи якъ и сербска *Łužica* стверджують, що людъ лужицкій не давъ ся заманити солодкими словами агитаторôвъ соціялистôвъ.

Згадуючи про сей маленькій славянскій народець, мы хотѣли представити образъ, якъ то навѣть въ найтѣснѣйшихъ обставинахъ, въ положеню майже безвыхôднôмъ, нѣякому народови не треба покидати надѣѣ, але цеголка по цеголцѣ треба складати до спôльного скарбця народного свôй трудъ, кождому, кто чуе въ грудяхъ горяче серце, кто бажае, щобы бодай правнукамъ засвѣтило сонце красшои народной долѣ.

Повѣни въ Галичинѣ.

По вчаснôй сегорôчнôй зимѣ, котра для господарôвъ нашихъ певно не була благословеніемъ Божимъ, приходить зъ вчасною весною теперь друга кара Божа, повѣнь. Леды на Вислѣ пустили дуже вчасно, а выливъ воды зъ днемъ кождымъ страшнŷ наносить нещастя. Напротивъ тарнобережского монастыря, утворила ся 8 марта зъ плывучихъ ледôвъ запора, небавомъ вылила вода на два боки, заливаючи цѣлу доокружну площу.

Того самого дня залила Висла рôвню Михотима, Конмова и Нагнаева. Въ третôмъ мѣсци перервала Висла греблю набережну въ Диковѣ и вырвою довготы 60 метрôвъ выступила на поля, заливаючи Диковъ, Вымыслôвъ, Пôдленже, Закрôвъ, Сѣлець, Вьельовьесь и другŷ мѣстности.

Нужда скрайна, народъ пересиджуе на дахахъ, бракъ хлѣба, а енергична помôчь властей автономичныхъ и правительственныхъ не выстарчаюча.

Образъ страшеннои нужды, яку принесла повѣнь, представляе слѣдуюча тельеграма, зъ Гроблѣ, выслана дня 10 с. м.: „И сего року дожили мы страшнои нужды. Дня 6 с. м. коло 8 рано рушили леды на Вислѣ и вже надѣяли мы ся, що нещастье мине насъ, коли коло полудня утворили ся завады пôдъ селомъ Травники. Въ наслѣдокъ заложеня корыта вода зôзбрала, а перервавши въ шестехъ мѣсцяхъ валъ охоронный, цѣлою силою кинула ся на села Травники и Греблю.

Въ несповна двохъ годинахъ цѣла рôвнина, якъ окомъ кинути, залита зôстала водою. Щобы дати хотяй слабый образъ нещастя того, досыть сказати, що всѣ крыги ледовŷ, йдучŷ ôдъ Кракова, перейшли черезъ двѣ тотŷ оселѣ. Хаты, стодолы и стайнѣ порозвалюванŷ. Рештки пашѣ и збôжа знищенŷ. Худоба гине ôдъ голоду и зимна, однымъ словомъ цѣлый добутокъ знищеный. Ото дѣло однои хвилѣ, сумна заповѣдь надближаючои ся весны.“ Слова тŷ говорять самŷ за себе. Мы скажемо одно. Сотки народа ждуть на помôчь нашу, инакше передъ ними смерть зъ голоду. Не чекаймо, ажь кто другій упередить насъ и подасть помôчну руку нуждѣ братей нашихъ, но по силахъ спѣшѣмъ зъ помочею, не забуваючи на то, що колись и насъ подôбна або еще и гôрша нужда найти може. Блаженнŷ милосерднŷ...

Кроника.

— **Дирекція краевои школы управы** и выправы льну и коноплѣвъ въ Городку оповѣщуе, що одноpôчный курсъ науки зачинае ся зъ днемъ 15 цвѣтя с. р. Компетуючŷ повиннŷ внести: найдальше до 25 марта 1891 до дирекціи школы въ Городку поданье долучивши а) метрику на доказъ, що скôнчили 16 рôкъ житя; б) свѣдоцтво шкôльне зъ укôнченя школы народнои зъ добрымъ поступомъ; в) свѣдоцтво лѣкарске, що кандидатъ може пôднятись робôтъ въ поли и варстатѣ; д) свѣдоцтво моральности и дотеперѣшного занятя, выставлене дотычнымъ священикомъ и зверхникомъ громады. Въ дни означенôмъ дирекціею, пôддасть ся кандидатъ испытови въ результату котрого ОРЕЧЕ управитель школы, чи кандидата приняти до школы чи нѣ. Сыны бѣдныхъ родичѣвъ можуть одержати безплатне удержанье въ заведеню на коштъ краевого фонду.

— **Народности на Кавказѣ.** Нѣгде може на свѣтѣ нема такъ значного на маломъ просторѣ числа народôвъ и племенъ якъ на Кавказѣ. Поселились тамъ заблуканŷ въ историчнôмъ заколотѣ ватаги, що приходили зô Всходу и Заходу, говорячŷ рôжными языками, стоячŷ на всѣхъ степеняхъ культуры. Въ глубокихъ горахъ живуть племена, зложенŷ зъ кôлька тысячь людей, цѣлкомъ ôдмѣннŷ ôдъ проживаючихъ по долахъ, Суть ту кольоніи жидôвъ, що прійшли на Кавказъ въ часахъ вавилоньского полону; суть Аджарцѣ, о котрыхъ говорять, що ихъ предки вливали до горла Кирови розтопленый металь, щобы вдоволити его жаждѣ золота и заборôвъ; суть Хевсуры потомки лицярôвъ хрестоносныхъ, що хоронять по своихъ хатахъ оружіе предкôвъ зъ латиньскими написами и говорять языкомъ, въ котрôмъ що друге слово то нѣмецке; суть Чеченцѣ и Левґины, о котрыхъ говорить леґенда, що дали початокъ Чехамъ и Лехитамъ: суть вкôнци и Пшавы, Сванеты, Тушины и т. п. Справдѣ Кавказъ то колыбель народôвъ. Передъ 30 роками проф, Успаръ зачавъ на Кавказѣ розслѣды етноґрафичнŷ, а такожь уложивъ зъ кирилицѣ азбуку для кôлькохъ языкôвъ кавказскихъ, щобы можна для тыхъ народôвъ выдавати букварѣ. Рукописнŷ его працѣ хоронять ся въ тифлискôмъ товариствѣ ґеоґрафичнôмъ, котре дальшу працю въ сѣмъ напрямѣ поручило пп. Загорскому и Завадскому.

— **Забавну исторію** оповѣдають дневники паризкŷ. Панна Викторина Л. наречена урядника министеріяльного Р. пôшла зъ ôтцемъ до мера, щобы тамъ ôдôбрати метрику уродженя и оголошеня заповѣдей. По довгôмъ шуканю урядникъ заявивъ, що въ книгахъ записано еѣ яко Вѣктора, хлопця. Спростованье можливе лишень за ореченьемъ трибуналу и свѣдоцтвомъ рѣчезнавцôвъ. Дѣвчина вертае домôвъ, и застае тамъ — картку до побору вôйскового. Рѣчь ясна, що ошибку поправлено, но цѣлый Парижь усмѣявъ ся зъ тои пригоды.

— **Близше неба якъ землѣ** помѣстивъ свою редакцію, дневникъ американьскій New York Herold. Побудовавъ онъ собѣ ґмахъ на двайцять шѣсть поверхôвъ. По надъ тымъ возносить ся еще копула и величезна лѣхтарня, ôдъ споду до горы высокій цѣлый будынокъ на 92 мтр. Газета друкуе ся пôдъ землею, першŷ чотыры поверхи займають бюра редакціи, дальше йдуть бюра администраціи, фабрыка черенокъ, фабрыка фарбы друкарскои, паперня и т. д. Найвызшŷ поверхи займають допервá наборщики.

— **Страшна женщина.** Въ Римѣ при улицѣ Палестра, лучивъ ся сими днями страшный выпадокъ. Урядникъ державного банку la Banca Nazionale, Ромео Синьорини, мавъ ôдъ кôлькохъ лѣтъ любовнŷ зносины зъ Вирживіею Витторіи. Одъ якогось часу вкрали ся мѣжь нихъ непорозумѣня и свары. Синьорини, котрому вкôнци спрікрили ся безнастаннŷ вытыки та ганьбы ôдъ пріятельки, рѣшивъ ся покинути еѣ и розпращатись на все. Та розлючена Виржинія дôгнала его въ брамѣ и на одинъ крокъ выстрѣлила за нимъ два разы зъ револьвера. Обѣ кулѣ застрягли въ голову, и розумѣесь, нещастный упавъ трупомъ передъ еѣ ногами. Онъ бувъ одинакомъ у стареньков матери, котру удержувавъ, а котра знову его обожала. Пôдчасъ арештованя панѣ Вѣржинія заявила, що Синьорини еѣ зневаживъ и що она ужила лише права, яке ѣй, яко жѣнцѣ, прислугуе, щобы пôмстити свою зневагу.

— **Населенье цѣлого свѣта** обчислено за рôкъ 1890, якъ слѣдуе:

Европа .	380,200.000	мешканцѣвъ
Азія . .	850,000.000	„
Африка .	127,000.000	„
Австралія .	4,730.000	„
Америка нôв.	89,250.000	„
Америка полуд.	36,420.900	„
Разомъ	1,487,600.000	„

Додати належить до цифри той еще 300 000 мешканцѣвъ сферъ полярныхъ. Розумѣе ся, що людность стрефъ пôдзвротниковыхъ обчислено въ приближеню.

— **По американьски.** Дивацтво Американцѣвъ пробивае всюда, навѣть и въ судахъ, коли йде о засудъ рѣшаючій о житю, або смерти пôдсудного. Въ однôмъ зъ американьскихъ трибуналôвъ, коли прійшло до оголошеня засуду, презесъ зачавъ ôдъ словъ: „Есть се рѣчею дуже прикрою рѣшати о смерти ближнего нашого. Въ вашой справѣ, пане Виліемъ, рѣчь мае ся на щастье инакше, а трибуналъ есть правдиво вдоволеный, що на пôдставѣ ореченъ присяглыхъ, може выдати засудъ, щобы васъ повѣшено, а выдаючи его, може долучити свои желаня, щобы Богъ на помилувавъ грѣшнои нашои душѣ, бо мае то сильне пересвѣдченье, що справедливый Господь свѣта не стане въ опозицію до засуду, высказаного вôльными горожанами Сполученыхъ державъ Америки“.

Послѣднŷ вѣсти.

Найяснѣйшій Панъ надавъ совѣтникови суду краевого въ Золочевѣ, Льеонардови Шимоновичови, по причинѣ перенесеня его на власне бажанье въ станъ супочинку, титулъ и характеръ старшого совѣтника суду краевого.

Деп. Виндгорстъ занедужавъ на запаленье легкихъ и принявъ Найсв. Тайны. Небезпеченьство житя дуже можливе. Цѣсарь заѣхавши передъ дôмъ загально любленого вожда центрумъ, выпытувавъ ся о его здоровлье.

На клиницѣ вѣденьскôй въ ôддѣлахъ кôлькохъ професорôвъ, заперестали вщѣплювати кохину.

Парляментъ нѣмецкій перейшовъ по довшôй дискусіи до порядку дневного надъ петиціею, домагаючою ся допущеня невѣстъ до наукъ университетскихъ.

Праса англійска порушила справу трипримирія, пôдносячи, що кôнчить ся оно зъ рокомъ 1892. Нѣмецкŷ часописи ôдповѣли на то, що трактатъ нѣмецко-австріяцкŷ мае силу обовязуючу ажь до року 1894, а лишень речинець угоды, Арстро-Нѣмеччины зъ Италіею кôнчить ся зъ 1892 рокомъ. Трактатъ може однакъ мовчки обовязувати еще два роки и осôбного ôдновленя не треба.

Presse помѣстила допись зô Львова о ôдносинахъ Полякôвъ до Русинôвъ-народовцѣвъ, выводячи конклюзію, що поглумленье такихъ навѣть проводирôвъ старои партіи якъ Антоневичь и Ковальскій — есть достаточнымъ доказомъ льояльности Русинôвъ и ихъ щирои воли згôдного сожитя зъ братнымъ племенемъ польскимъ. Поляки зъ истиннымъ самопожертвованьемъ пôдпирали народовскихъ кандидатôвъ на пословъ до Рады державнои, чого доказомъ н. пр. уступленье Рудницкого и поступованье гр. Станислава Баденього въ Каменецкôмъ. Выбранŷ Русины звяжуть ся въ окремый клюбъ, бо имъ противна такъ польонизація якъ и московолюбіе. Знають они добре, що народнôсть ихъ лише въ Австріи розвивати ся може пожадано. Въ всѣхъ однакъ справахъ маючихъ за цѣль добро краю будуть они йти солидарно зъ Польскимъ коломъ.

Зъ Берлина доносять, що въ добре поинформованыхъ кругахъ говорять, себъ-то бы цѣсарь нѣмецкій принявъ димисію министра просвѣты Госсльера.

Станъ здоровля князя Еронима Бонапартого есть безнадѣйный. Въ понедѣлокъ прибувъ до Риму зъ Брукселѣ князь Викторъ не допущено его однакъ до лôжка умираючого ôтця. Самъ король Гумбертъ, хотѣвъ посередничити межи ôтцемъ а сыномъ. Кардиналъ Mermild и маґр. Anzino докладають всѣхъ силъ, щобы наклонити князя до принятя послѣдныхъ тайнъ; до теперь забѣги ихъ безскуточнŷ.

Торгъ збôжемъ.

13 марта	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8.—8 25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.—8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.—6.35
Ячмѣнь	6.—6.75	5 25—7.—	4.85—6 50	5.75—7.25
Овесъ	6.—6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.—9.—	6.—8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.
Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.
Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ —·— до —·— зл.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручаѥ

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроти кровы, недокревности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дистильованый. До набитя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаѥ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуѥ ихъ по

4½% на рôкъ.

ФАБРИКА

Перша галицка — заложена 1877

Л. І. МАЛЕВСКІЙ у Львовѣ

ул. Ôрмяньска ч. 12

поручаѥ выроблюванî въ своѣй фабрицѣ **корки** до бочокъ и бутыльокъ найлѣпшого сорта и дешевшî ôдъ заграничныхъ, также дерево коркове и колеса до меленя пшона, пôдошвы и корочки дамскî. — Перестерѣгаю Впч. Публику передъ пôдроблюваньемъ, не приносячимъ користи.

корковъ катальоньскихъ.

COGNAC

курацíйный

правдивый французскій

первородной фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылаѥ за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

❈ КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ ❈

на рôкъ 1891,

выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить календаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылаѥ

ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛѢТЫНЬСКІЙ,

у Львовѣ, Валова 14,

franco за надôсланьемъ 50 кр. а- в.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц,

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуѥ и спродаѥ

ВСЯКÎ ЕФЕКТА И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручаѥ:

4½% листы гипотечнî.
5% листы гипотечнî преміованî.
5% листы гипотечнî безъ преміи.
4½% листы Тов. кредитового земс.
4½% листы Банку краѥвого.
4½% пожичку краѥву галицку.
4% пожичку пропинацíйну галицку.
5% „ „ буковиньску.
4½% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4¹⁄₁₀% пожичку пропинацíйну угорску.

4% угорскî Облигаціи индемнизацíйнî,

котрî то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуѥ и продаѥ **по цѣнахъ найкорнстнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймаѥ ôдъ Вп. купуючихъ всякî **выльосованî, а вже платнî мѣстцевî** паперѣ цѣннî, якъ также **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевî,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляѥ новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрî самъ поносить.

Котелъ

паровый

урядово выпробованый, о силѣ $1\frac{1}{2}$ коня,

заразъ до спроданя.

Близша вѣдомôсть у Льеопольда Литыньского, улиця Пекарска ч. 21 у Львовѣ.

Во всѣхъ округахъ и провинціяхъ **пошукуѥ ся** за сталымъ вынагородженьемъ або за высокою провизією

АҐЕНТÔВЪ

для фабрики сукна и мужеской конфекціи Дôмъ Вывозу: „пôдъ Опавою“ въ Troppau.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выробляѥ фабрыка выробôвъ гиґіенично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылаѥ щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ ѥсть найлѣпшимъ зъ истнуючыхъ средствъ ôджпвчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы)

поручаѥ:

„Реґуляторъ“

Въ нестравности, нежитахъ жолудка, жолтачцѣ и гемороидахъ лѣкъ найпевнѣйшій и не зрôвнаный. Розпускаѥ фльеґму, реґулюѥ и побуджаѥ травленье, гоить раны жолудка, зтягаѥ соки нездоровî, справяѥ лагôдный ôдхôдъ и даѥ добрый апетитъ.

Цѣна пуделка вразъ зô способомъ ужитя **35 кр. в. а.**

П о д я к а.

Вп. Брониславъ Виткевичь аптикарь у Львовѣ.

Честный пане Аптикарю!

Одъ бôльше якъ 10 лѣтъ терпѣла я на нежитъ жолудковый и мимо радъ многихъ лѣкарѣвъ, мимо що року ôдбуваныхъ курацій купелевыхъ, приписаныхъ діетъ ослабляючихъ цѣлый организмъ, перестала я вѣрити въ вылѣченье моѥ зъ тои нещастнои болѣзни, котра для мене тымъ тяжшою була, що я, маючи родину, чула ся дуже нещастною. Вычитавши въ анонсахъ „Календаря здоровля“ о рôжныхъ ориґінальныхъ средствахъ въ Вашôй аптицѣ находячихъ ся, просила я о присланье менѣ Вашого лѣку „Реґуляторъ“. Вже по кôлькух днях учула я велике улегченье. Тисненье пôдъ грудьми, котре до зôмлѣня допроваджувало, постоянно устало. До тыждня могла я вже ѣсти стравы, якихъ ôдъ кôлька лѣтъ не употребляла.

Тожь желаю Вамъ Пане, абы всѣ бажаючî найти улегшенье въ ихъ терпѣняхъ такъ були задоволенî зъ ужитя Вашихъ средствъ, якъ я, и такою-же вдячностію були перенятî для Васъ якъ я, а тогды труды Вашî для допоможеня терпячôй людскости не спознуть на ничѣмъ.

Зъ поважаньемъ

Сянôкъ 1 липця 1890.

Ядвиґа Келлеръ,
вдова по официіалистѣ приватнôмъ.

Сибѣрска масть

певна въ всѣхъ случаяхъ ôдмороженя

Цѣна слоика 50 кр.

КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.